

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. F. K.**, zastoupený JUDr. Vitem Svobodou, advokátem, sídlem Púchovská 2782/12, Praha 4, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2020, č. j. X, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2021, č. j. 1 Ad 26/2020-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaná rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 3. 2020, č. j. X, kterým žalobci odňala invalidní důchod. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26. 6. 2020.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze. Žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 24. 8. 2020 a soudu doručena dne 26. 8. 2020 (středa). Vzhledem k tomu, že neobsahovala žádný žalobní bod, městský soud usnesením označeným v záhlaví žalobu odmítl. V odůvodnění usnesení uvedl, že vadu žaloby spočívající v absenci žalobních bodů bylo možno odstranit toliko ve lhůtě pro podání žaloby. S ohledem na skutečnost, že žaloba byla soudu doručena až poslední den lhůty pro její podání, již tuto vadu nebylo možno ve lhůtě pro podání žaloby odstranit, a pro tento neodstranitelný nedostatek proto nebylo možno v řízení pokračovat [§ 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Městský soud vysvětlil, že v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nebylo jeho povinností vyzývat žalobce k doplnění žaloby, neboť žalobní body nebylo možno včas doplnit (s ohledem na koncentraci zakotvenou v § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pozdější doplnění žaloby, k němuž došlo

dne 14. 9. 2020 bez výzvy soudu, bylo učiněno až po uplynutí lhůty k podání žaloby, a tedy již tuto vadu nemohlo zhojit.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. Namítal, že žalobu podal řádně a včas, při jejím podání měl stěžovatelův zástupce na výběr, zda žalobu podá prostřednictvím datové schránky, nebo prostřednictvím držitele poštovní licence. Stěžovatele proto nelze postihovat za to, že žalobu podal poštou.

[4] Stěžovatel dále upozornil na téměř roční nečinnost městského soudu předcházející vydání napadeného usnesení. Měl za to, že městský soud porušil § 37 odst. 5 s. ř. s., nezaslal-li stěžovateli výzvu k doplnění žaloby. Dle stěžovatele soud nemá na výběr, zda výzvu zaslat, či nikoli.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na uvážení Nejvyššího správního soudu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, která se uplatní též po novelizaci soudního řádu správního, jež institut nepřijatelnosti kasační stížnosti rozšířila z věcí mezinárodní ochrany na všechny věci, ve kterých před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Kasační stížnost je proto přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021-23, nebo usnesení ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31).

[8] Stran přesahu vlastních zájmů z pohledu výše uvedených kritérií stěžovatel v kasační stížnosti nic netvrdil. Uplatněné kasační námitky neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, natož přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud v napadeném usnesení městského soudu neshledal pochybení, natož pochybení takového rázu, která by mohla založit přijatelnost podané kasační stížnosti. Námitky uplatněné stěžovatelem řeší dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu, od které soud neshledal důvod se odchýlit ani v nyní posuzované věci.

pokračování

[9] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS, na který správně odkázal městský soud, vyslovil následující závěry: „Žalobce musí ve lhůtě pro podání žaloby uplatnit alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.). Pokud žalobní bod neuplatní vůbec, nebo až po lhůtě pro podání žaloby, bude žaloba odmítnuta podle § 37 odst. 5 s. ř. s.“ (bod [48]). Dle rozšířeného senátu je povinností soudu vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby a stanovit mu k tomu lhůtu (v délce zbývajících částí zákonné lhůty pro podání žaloby), a to i tehdy, deklaroval-li žalobce vědomost o tom, že žaloba neobsahuje žalobní body a současně se sám zavázal, že žalobu v určité lhůtě doplní (tamtéž, bod [59]). Rozšířený senát však zároveň upozornil, že povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby není absolutní: „Žalobce si musí být vědom, že podává-li na konci lhůty pro podání žaloby žalobu bez tak podstatné náležitosti, jako jsou žalobní body, nemá automatickou garanci, že soud jej k odstranění této vady vyzve. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit (...)“ (bod [58]).

[10] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že krajský soud po obdržení žaloby ověří, zda žaloba má předepsané náležitosti, a to „v přiměřené lhůtě po dojití žaloby na soud - tedy zpravidla v řádu několika dnů po dojití“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 50/2014-18, bod [21]). Avšak v případech, kdy je žaloba soudu doručena až v poslední den lhůty pro její podání, již soud není povinen vyzývat žalobce k odstranění vad žaloby, neboť nezbývá žádný prostor k tomu, aby soud po seznámení s obsahem žaloby a ověření rozhodných skutečností žalobci výzvu zaslal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2021, č. j. 8 Ads 215/2021-42, bod [14]). V dosavadní judikatuře Nejvyšší správní soud neshledal jako dostatečný prostor pro zaslání výzvy ani situaci, kdy žaloba byla soudu doručena v pracovní den předcházející poslednímu dni lhůty pro její podání (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2020, č. j. 1 Afs 156/2020-18, ze dne 31. 8. 2020, č. j. 9 Azs 188/2020-37, nebo ze dne 2. 12. 2021, č. j. 8 As 235/2019-45).

[11] Napadené usnesení městského soudu, kterým byla odmítnuta stěžovatelova žaloba, aniž soud stěžovatele předtím vyzval k odstranění jejích vad (doplnění chybějících žalobních bodů), proto bylo vydáno v souladu s výše citovanou judikaturou. Městský soud obdržel žalobu až v poslední den lhůty, a tedy již nebyl povinen stěžovatele k doplnění žaloby vyzývat.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že stěžovatel nebyl nijak postihován za to, že žalobu podal prostřednictvím držitele poštovní licence, jak tvrdí. Žaloba byla přijata a posouzena zcela v souladu s procesními předpisy. Zástupce stěžovatele (advokát) si jako právní profesionál musel být vědom skutečnosti, že v případě využití služeb držitele poštovní licence namísto datové schránky hrozí, že k doručení žaloby na soud dojde až v poslední den lhůty, či dokonce později. Procesní postup účastníka řízení, včetně toho, že podá žalobu na samém sklonku lhůty, je jeho procesní odpovědností. V takovém případě pak musí nést případné negativní důsledky, které plynou z vlastního načasování procesních kroků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Vzhledem k tomu, že městský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou, která poskytuje odpověď na stěžovatelem vznesené kasační námitky, a nepochybil ani při výkladu procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je na místě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšná žalovaná pak nemá právo na náhradu řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu